

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka, a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **vláda České republiky**, se sídlem Praha 1, nábr. E. Beneše 4, proti odpůrci: **Nové hnutí**, se sídlem Jinočany, Nám. 5. května 24, v řízení o návrhu na rozpuštění politického hnutí,

t a k t o :

- I.** Politické hnutí Nové hnutí **se rozpouští.**
- II.** Navrhovateli **se** právo na náhradu nákladů řízení **nepřiznává.**
- III.** Likvidátorem **se určuje** Mgr. Radslav Janeček, advokát se sídlem Brno, Cejl 20

O d ů v o d n ě n í :

Dne 24. 3. 2005 podal u Nejvyššího správního soudu navrhovatel návrh na rozpuštění politického hnutí Nové hnutí na základě § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích (dále jen zákon o politických stranách), který odůvodnil tím, že odpůrce ani po pozastavení činnosti usnesením Nejvyššího soudu České republiky ze dne 26. 11. 2002, sp. zn. 11 Zp 7/2002, které nabylo právní moci dne 6. 12. 2002, neučinil žádný úkon zaměřený na odstranění stavu, který byl důvodem pro pozastavení jeho činnosti, tj. nepředložil Poslanecké sněmovně Parlamentu České

republiky výroční finanční zprávy za roky 1999 až 2001 vyžadované zákonem. Navrhovatel také poukázal na to, že za roky následující odpůrce rovněž nepředložil výroční finanční zprávy a navrhovateli též není známa jakákoli jeho aktivita.

Odpůrce nevyužil možnosti se k návrhu vyjádřit.

Z usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 26. 11. 2002, sp. zn. 11 Zp 7/2002, vyplývá, že činnost odpůrce byla pozastavena proto, že nesplnil zákonnou povinnost stanovenou v § 18 odst. 1 zákona o politických stranách, když opakovaně nepředložil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky v zákonné lhůtě výroční finanční zprávy za roky 1999 až 2001.

Podle § 13 odst. 6 zákona o politických stranách platí, že strana a hnutí mohou být zrušeny rozhodnutím soudu o jejich rozpuštění, jestliže je jejich činnost v rozporu s § 1 až § 5 zákona o politických stranách nebo jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti strany nebo hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena. V rozhodnutí o rozpuštění strany a hnutí určí soud současně likvidátora, kterým nesmí být osoba, jež byla členem této strany a hnutí.

Podle § 14 odst. 2 zákona o politických stranách může při pozastavení činnosti strana a hnutí činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku. Trvají-li i nadále skutečnosti, pro které byla činnost strany pozastavena, podají orgány uvedené v § 15 tohoto zákona žalobu ve správním soudnictví na rozpuštění strany.

Ve smyslu § 15 odst. 1 zákona o politických stranách o rozpuštění strany a hnutí rozhoduje na návrh vlády, případně na návrh prezidenta republiky, Nejvyšší správní soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu pátého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 96 s. ř. s. rozhoduje o návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí soud podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podaný návrh je důvodný, neboť odpůrce po pozastavení své činnosti v zákonem stanovené době 1 roku, neučinil žádné úkony k odstranění stavu, který byl důvodem pro rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky o pozastavení jeho činnosti, tj. nepředložil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky výroční finanční zprávy za roky 1999 až 2001 vyžadované zákonem. Navíc, jak vyplývá z usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky č. 495 ze 16. schůze konané dne 21. 5. 2003 a z usnesení č. 1136 ze 31. schůze konané dne 7. 5. 2004, odpůrce nepředložil výroční finanční zprávy ani za roky 2002 a 2003. Totéž vyplývá i z písemného stanoviska tajemníka rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze dne 27. 4. 2005.

Proto Nejvyšší správní soud rozhodl o rozpuštění uvedeného politického hnutí. Ve věci rozhodl soud bez jednání za podmínky souhlasu účastníků (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., když úspěšný navrhovatel náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustná obnova řízení za podmínek uvedených v § 111 a násl. s. ř. s. Návrh na obnovu řízení lze podat k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy ten, kdo obnovu řízení navrhuje, se dozvěděl o důvodu obnovy. Po třech letech od právní moci napadeného rozhodnutí však může být návrh podán jen tehdy, jestliže byl zrušen trestní rozsudek, jímž byl soud při svém rozhodování vázán.

V Brně dne 27. října 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu